

QUATRE COSES A FER

QUAN NO HI HA RES A FER - 1

Hem fet servir, i fem servir, grans paraules quan pensem i dialoguem sobre la vida cristiana; sobretot quan volem respondre al què podem fer; més encara... què puc fer jo?

Grans paraules tan fonamentals en la vida cristiana com la convertir-se, evangelitzar, donar testimoni, pregar, professar la fe, estimar amb la caritat de Crist, ... i tantes d'altres que podrien completar l'elenc. Paraules que d'una banda ens animen a créixer, sortint d'una vida petita i migrada, però també ens poden deixar la sensació d'impotència: cóm m'hi poso?; què puc fer avui, en aquest dia ben concret?; què puc fer des de la meva parròquia ben concreta?; en els meus ambients concrets, família, amistats, veïnat...?

La temptació: molt maques aquestes paraules grans, però, per a mi, NO HI HA RES A FER!

En aquest Advent, temps de conversió personal i d'acollida de l'esperança nova de Jesús, et volem proposar quatre camins, quatre àmbits molt concrets on poder col·laborar a la vinguda del Regne a la teva vida i entorn concrets. Hi veuràs moltes preguntes i propostes... mira d'anar-les fent teves, amb temps i paciència, i pot ser que descobreixis un munt de petites accions quotidianes que podran ser tan eficaces com el gra de mostassa posat davant del sol de Déu.

Maria visita Elisabet (Lluc 1, 39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judea, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant.

Llavors cridà amb totes les forces:
--Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar? Tan bon punt he sentit la teva salutació, l'infant ha saltat de joia dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà!

Il·lumina la teva comunitat cristiana

1a setmana d'Advent

En aquests darrers mesos hem anat vivint una sensació de moment nou en l'Església a través de l'alenada d'aire evangèlic del Papa Francesc: un aire fresc que fa anys que va prenent una embranzida, però que ara sembla entrar amb una força i una joia especials. Ben mirat l'alenada no ha entrat per grans canvis i reformes sinó a través de paraules molt senzilles davant la vida de cada dia (tan planes i arrelades que ens han sonat noves); alenada que ha entrat també per gestos, mirades, somriures dels de cada dia. Un aire fresc d'estimació a les persones concretes amb els seus goigs i dols. Petits grans de mostassa que van germinant al cor del Poble de Déu, cridat a aixoplugar una humanitat que cerca una paraula de vida... que va germinant en tu i en mi, cridats a aixoplugar fills i nets, veïns, germans i amics, que cerquen una paraula de joia, de consol, d'amistat sense condicions, de perdó i misericòrdia... la humanitat que som nosaltres.

Com el Papa Francesc tots hem estat cridats i posats al si de la comunitat cristiana, avui i aquí, per continuar

encarnant el misteri joiós i salvador de Jesús. Avui i aquí.

AVUI I AQUÍ l'església on s'encarna Jesús es diu PARRÒQUIA: una parròquia de debò; amb la seva església i el seu campanar, amb la seva missa de cada diumenge i de cada dia; amb els cants que sabem i els mossens que tenim. Una parròquia de debò amb uns germans de camí que ens coneixem, i ens en sabem la vida, les virtuts, i, fins i tot, els pecats. Una parròquia amb il·lusió per atreure les famílies, els joves i els infants, els ancians, els forasters; una parròquia amb projectes però amb moltes factures de mal pagar. Una parròquia plena de l'amor de Déu que va aprenent a estimar tothom enmig de moltes contradiccions.

AVUI I AQUÍ l'església que encarna Jesús es diu BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT, cofoi de tenir Montserrat com a corona lluminosa. Amb un bisbe ben concret... ens l'hem fet ben nostre i de casa: el bisbe Agustí. Un bisbat que just te 10 anys de vida... encara se'ns escapa que som del bisbat de Barcelona. Una diòcesi de ciutats i pobles; de vinyes i

barris perifèrics; de polígons industrials que tanquen per la crisi, i d'una Caritas incansable perquè viu de la força de l'Amor que rep de Déu. Un bisbat amb una catedral que mica a mica ens anem fent nostra, i amb una comunió pastoral que es va forjant entre llums i a les palpentos.

AVUI I AQUÍ l'església que encarna Jesús és l'ESGLÉSIA DEL SEGLE XXI, d'un passat que ja no hi és, i d'un futur que reposa en la nostra esperança d'avui. Una església de Roma i del Tercer Món; de l'Europa descristianitzada i de l'Àfrica d'una fe emergent; d'unes estructures que a voltes veiem de lluny, i alhora amb una Paraula tan viva com la del mateix Crist que li fa ressonar; de la fermesa del Papa Francesc i de la pregària anciana de Papa Benet. Església de pecats que sagnen purificant-se i de sants i santes amb vestits blancs de resurrecció.

Davant la grandesa i la complexitat d'aquesta Església: JO, QUÈ HI PUC FER?

Se m'acut una proposta que es tradueix en moltes preguntes que tots podem respondre amb paraules, però sobretot amb gestos, actituds i una mica de desig de compromís i responsabilitat davant aquesta comunitat que es teva i és meva, en la que allò que jo deixi de fer, quedarà per fer.

Com a resum de la proposta d'aquesta setmana IL·LUMINA L'ESGLÉSIA, PERQUÈ AQUELL QUE S'HI ACOSTI SE SENTI ATRET PER LA BELLESA I LA BONDAT DE DÉU QUE HI HABITA.

Intenta anar llegint les preguntes, segur que te'n neixen de noves, i mira com les respons i, sobretot, CÒM LES VIUS?

SOBRE LA PARTICIPACIÓ

- En quines coses i activitats de la parròquia, de l'Arxiprestat o del bisbat participo?; m'interesso i prego per aquelles accions en les que no participo directament?
- A quines persones del meu entorn faig conèixer les coses de la parròquia, que és ben meva? ; a casa, a la feina, en els meus ambients, quan tothom explica coses de la seva feina i de la seva vida, explico allò que visc a la parròquia i com a cristià?
- Quina és la última persona a qui he convidat a venir AMB MI, a alguna activitat d'església (la missa, una conferència, una trobada o sortida...)?
- Estic disponible a possibles serveis que se'm demanin?; faig saber la meua disponibilitat?
- Em sento responsable d'ajudar en la mesura de les meves possibilitats a les necessitats de la parròquia i dels pobres?
- (.....) posa-hi les preguntes que t'hagin vingut!

SENTIR MEVA L'ESGLÉSIA

- Cóm em sento quan sento criticar o malparlar de l'Església?; sense haver d'entrar sempre en discussions estèrils, miro de dir-ne una paraula amable?; faig saber que, malgrat tot, me l'estimo?
- Quan hi ha alguna cosa de la parròquia, de l'Església, d'algun germà cristià, que no m'agrada, o que crec que està mal fet, miro de fer-ho corregir amb fermesa i amb Caritat, o ho aboco als quatre vents?
- Miro de llegir el Full Dominical i Full Parroquial?; cerco estar informat del que passa a l'Església, o em conformo amb la pobresa dels grans mitjans de comunicació, o, pitjor, amb els comentaris esbiaixats de carrer?

LA CELEBRACIÓ FESTIVA DE LA MISSA DOMINICAL

- La missa ha esdevingut un moment fonamental i irrenunciable en la meva cristiana?, o bé moltes coses em poden fer de justificant fàcil?
- Penso en l'Eucaristia del diumenge algun moment durant la setmana, ja sigui per prepara-la, o per recordar-ne algun moment?; miro de participar de quan en quan, o en temps especials en alguna eucaristia dels dies de cada dia?... Jesús ens fa costat en els grans moments, però també és el pa de cada dia que demanem al Parenostre.
- Prego pels germans i germanes amb qui celebren l'Eucaristia?
- Quan celebren l'Eucaristia, tinc una participació activa?; dic de manera viva les respostes; participo activament en el cant i en els silencis... sento que prego al costat dels altres, i els faig també costat amb la meva participació?.
- Tinc alegria de sentir la Paraula de Déu, o se'm fa una estona de rutina?
- Li dic coses obertament a Jesús que sé que és present i ens presideix?
- Tinc l'alegria de Jesús, Bon Pastor, quan ve una persona nova a la parròquia?; miro de fer-la sentir com a casa?

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

Advent de 2013